

Fietsen in Zweden Banvallsleden

Na twee "tent" vakanties in het prachtige land van de duizend meren, dit jaar een week met de familie naar een prachtige woning aan een van de vele waterplassen in het zuidelijk Kronoberg-lan.

In deze week hebben mijn zoon (11) en ikzelf een tochtje van een dag of drie geplanned om in to the wild the gaan. Via het plaatselijke VVV (ALshult Handelsgebod) worden we gewezen

op de Banvallsleden, een route van de KarlsHamn aan de zuid kust naar Halmstad aan de westkust een tocht van een kleine 300 km over het voormalige spoor tracé langs de oude stations en door de moerassen waar de geschiedenis van de houtvesterij in zweden te zien en te ruiken is. Mij zoon enthousiast treinofiel op alle formaat vindt dit een uitstekend plan gezien het hier over een combinatie van onze hobby's gaat.

Dag 1

Alshult-Ljungby "in the rimboe?"

Rond het middag uur na uitgeslapen te zijn van de autoreis (900 km). Pakken we in, checken en bestuderen we onze uitrusting, aluminium rossen en documentatie over de aankomende eerste fietsdag. Met een Zweeds zonnetje en de wind in de rug vertrekken we. De prognose is driedagen te fietsen en dan opgepikt te worden door de familie in Halmstad.

We vertrekken vanuit ålshult om de simpele reden dat we daar gehuisvest zijn en de route van de Banvallsleden hierlangs komt en we gemakkelijk op het goede spoor zitten. (Het eerste stuk van Karlshamn naar alshult hebben we nog niet gefietst)

De rode borden laten niets te wensen over, een kaart is eigenlijk niet nodig. Van de nederlandse eigenaresse van het Handelsbod krijgen we nog wel een mooie Turistkarta met route- detail kaarten en uitleg in drie talen wat, waar en wanneer te doen en te zien is mee.

Een kleine driekilometer uit de startblokken begint waarvoor we hiervoor zijn gekomen. Bospaden door mooie stroken groen langs prachtige waterpartijen waar duidelijk het gevecht van land en water te zien is aan de stukken moeras die grenzen direct aan het voormalige trace. We trappen er lustig op los, na een kleine twee uur besluiten we de meegenomen waterdichte-gevoerde jassen uit te trekken en in dunne longsleeves onze tocht te vervolgen. Ondertussen passeren we kleine dorpjes waar de oude stationnetjes inmiddels in gebruik zijn al privé woning of een meer algemene functie hebben als gemeente kantoor of brandweer kazerne. Langs de route zijn er nog enkele relikwieën te vinden uit vroegere tijden toen het spoor nog een belangrijke functie vervulde.

Tussen de dorpjes waar kleurige houten typisch Zweedse huizen (pipi lankous style) de boventoon voeren wanen we ons in no-mans land. Geen medefietsers, geen bereik met je

telefoon op een grootdeel van de route, goed begane vooral grove gravelkiezel paden en de wonderschonen natuur geven ons het gevoel er compleet tussen uit te zijn. Het licht glooiende landschap doet aan dat gevoel ook zeker geen afbreuk, af en toe moet mijn zoon uit het zadel maar zijn voornemen om “zeker niet” af te stappen kan hij met groot gemak waarmaken. Na 80 km komen we op het diepte punt van de dag. De aangegeven camping op kaart blijkt al twee jaar te zijn opgedoekt. We zullen verder moeten. Een glas cola en een puddingbroodje geven de burger weer moed en over een geasfalteerd pad bovenop de voormalige spoordijk gaan we de strijd aan met de laatste ongeveer 20 kilometer.

NA een kleine 100 kilometer komen we aan in Ljungby waar we over goed geasfalteerde fietspaden de camping vinden en hier als enige tentgangers de nacht doorbrengen. Het camping seizoen is nog niet volop gestart vandaar de heerlijke rust op de camping. Op deze camping en bijna op alle campings in Zweden zijn ook Stuga's (blokhut) te huur. De eigenaresse doet een poging om ons onder te brengen in een van haar houten onderkomens, nee dank! Vannacht prevaleren wij ons nieuwe twee persoons lichtgewicht buitenverblijf.

Dag 2

Ljungby-Halmstad “overall water”

Een onrustig nachtje, de eerste nacht op een matje heb ik daar altijd last van. Mijn zoon daar en tegen slaapt en heeft een volledig zweeds dennebos omgezaagd. Goed voor hem! Het was en is koud en het is begonnen met regenen. De nieuwe tent bevalt, is waterdicht en tocht niet, erg prima te noemen.

We kleden ons aan en pakken in ontbijten in de verwarmde wasgelegenheden. Ondanks onze goede jassen trekken we toch een extra trui aan de wind speelt ook behoorlijk op en deze komt uit de zij, niet meer in de rug.

Als we wederom op de route zitten wordt het geklater op onze helmen minder (tot 15 jaar is het hoofdeksel verplicht in Zweden, vanuit solidariteits overwegingen heb ik hem ook op). De gravelpaden lijken het gevallen water prima te kunnen handelen en het fiets comfort lijkt nog beter dan gisteren. Door de grijzigheid en nog minder mensen buiten, zien we veel herten langs het tracé en een grootachtige zwartsoortige reiger denken we, na wat navraag blijken dit kraanvogels te zijn. Wederom fietsen we over mooie paden en wordt de route geflankeerd door prachtige vergezichten en boompertijen. Op een kort zonnig moment tijdens deze dag komen we een "Spoorfiets" tegen. Een grappig vehikel uit vroegere tijden mijn zoon neemt plaats, we vragen ons af waarvoor deze is gebruikt? Omwonenden die boodschappen gingen doen, postfiets, bevoorrading voor de houthakkers. Tegenwoordig kun je zo'n ding huren en over een verlaten spoorbaan trappen door de natuur een leuk detail zo langs de route.

De landtongen worden met regelmaat verbonden door aangelegde dijken en bruggen, de in het verleden aangelegde bruggen worden gerestaureerd of ze blijven liggen en er wordt een nieuwe brug langs of overheen gelegd. Alle verbindingen zijn prima. Tegen het middag uur eten we Zweeds brood met jam en papersalami in het bos op een zo droog mogelijke plek, we vertrekken snel weer om niet erg koud te worden. Op een schuur langs de oevers van wederom een prachtig meer een beetje luguber ontdekking de plaatselijke snoeken vanger Pike Mike zijn trofeeën aan zijn schuur gespijkerd. Een tiental koppen van klein naar eng groot prijken hier aan de muur. Beetje vreemd....vinden wij. Maar Mike is duidelijk trots op zijn vangsten.

We koersen nog een tiental kilometers over de met gravel bedekte wegen en paden. Het weer blijft wisselvallig kleine buien en stralende opklaringen wisselen elkaar in de stormachtige wind met grote snelheid af.

Na 115 km komen we in Halmstad aan, we zoeken een camping en die vinden we met groot gemak, borden en well-willende Zweden wijzen ons de weg. Ook hier is het kampeerseizoen nog duidelijk niet begonnen, weinig mensen en hierdoor kunnen we tegen kampeer prijs een grote stuga huren (we blijven Nederlanders natuurlijk) De storm trekt aan en de regen komt met harde klappen neer op het dak van de stuga. Het deert ons niet, wij hebben het doel bereikt niet in drie maar in twee dagen! HATSEE, Sjapoo voor de fietser en natuurlijk de goede paden, wegen en wegbewijzing in het Zweedse Land.

